

‘Dat ik nu weer een vak kan leren voelt als een tweede kans’

Tim van Zalm (45) heeft het gevoel dat hij een tweede kans heeft gekregen. Een hersenbloeding maakte een abrupt einde aan zijn werk in de steiger- en podiumbouw. Na een lang revalidatietraject is hij nu weer in staat om met zijn handen te werken, hard op weg naar een baan als lasser in de offshore-industrie in Noorwegen.

door Helena Penders, fotografie Bert de Jong

Sommige verhalen zijn té bijzonder om ze niet te delen. Tim van Zalm (45) heeft zo'n verhaal. We ontmoeten hem bij Lastechniek Europa in Nieuwegein, waar hij zijn lasopleidingen volgt. We zien een tamelijk tengere, opgewekte man, die onder het maken van geintjes met zijn lasdocent, Wim Hartman, gewillig poseert voor de foto's. Bij een glaasje fris vertelt hij openhartig over zijn turbulente leven en zijn ambities.

Zweden

Tim woont en werkt sinds vorig jaar in Zweden. Vanuit Jönköping reist hij heen en weer naar Nederland om hier zijn lasopleidingen te volgen. Zijn Zweedse jeugdliefde Pernilla bracht hem ertoe voorgoed te emigreren. “We hebben elkaar meer dan twintig jaar geleden voor het eerst ontmoet in Amsterdam. Zij was 17, ik was 23, en vanaf de eerste dag was het raak.” In de jaren die volgden, verloren de twee elkaar soms lange tijd uit het oog, maar sinds anderhalf jaar zijn ze weer samen en wonen ze met hun drie kinderen (19, 15 en 7) in Zweden. Bijna achteloos vertelt Tim dat het niet altijd makkelijk is dat hij zo vaak van huis is, omdat hun zoon Dennis gehandicapt en hulpbehoevend is. Daarom reist hij zo vaak hij kan heen en weer naar huis.

Vooruitzichten

Wim Hartman vertelt dat hij aanvankelijk niet snapte waarom zijn leerling steeds te laat in de les kwam. “Tim kwam meestal pas om een uur of 10 binnenvallen. Toen ik eens aan hem vroeg waar hij zo laat vandaan kwam, bleek dat hij die ochtend nog uit Zweden was komen rijden.” Tim: “Tja, als je kind belt en vraagt of je naar huis wil komen, zoals je beloofd had, dan doe je dat. Dat is meer iets van het hart dan dat het moet.” Desondanks gaat Tim hard vooruit. Binnen de kortste keren behaalde hij zijn diploma's TIG niveau 1 en TIG rvs niveau 2. Nu is hij bezig met MAG niveau 1. Zijn vooruitzichten zijn goed. “Via een zwager heb ik een aanbod gekregen om voor een Zweeds offshorebedrijf te gaan werken in Noorwegen. Zodra ik ook mijn MAG-diploma niveau 2 heb, kan ik aan de slag. Dan is ook mijn spaargeld op, dus moet ik eerst weer wat verdienen om verder te kunnen. Ik wil ook nog BMBE gaan doen, maar misschien wil mijn werkgever wel een deel van die opleiding bekostigen.”

Hersenbloeding

Pas als we het hebben over zijn beslissing om zich op latere leeftijd te laten omscholen tot lasser, vertelt Tim over

Linkerpagina: Wim Hartman kijkt mee bij Tim.
Boven: Tim van Zalm (links) luistert aandachtig naar de aanwijzingen van Wim Hartman

de hersenbloeding die hem trof in 2003. “Ik werkte als zpp'er in de steigerbouw en podiumbouw voor concerten, evenementen, enzovoort. Die carrière was in één klap over. Toen ik een beetje hersteld was, was mijn eerste ingeving om weer steigers te gaan bouwen, maar mijn opdrachtgevers durfden het niet meer aan, vanwege de risico's bij het werken op grote hoogte. Nu begrijp ik dat wel.” Tien jaar lang zat Tim noodgedwongen thuis. “Depressief wil ik niet zeggen, maar ik heb een heel zware revalidatietijd gehad, waarin ik alles opnieuw moest leren. Praten, schrijven, autorijden en werken met mijn rechterhand in plaats van met links, wat ik altijd gewend was. Dat ik nu weer een vak kan leren en normaal kan functioneren, voelt als een tweede kans.”

Trots

Dit voorjaar is Tim begonnen met zijn lasopleiding in Nieuwegein. Dat hij zo snel vooruitgaat, heeft hij te danken aan zijn docent, is zijn stellige overtuiging. Maar wat maakt Wim dan tot zo'n goede lasdocent? "Zijn rust. En zijn positieve benadering. Wim 'leest' mijn las en kan precies uitleggen wat ik fout heb gedaan. Daarna gaat het ineens wél goed."

Tim blijkt het lassen "superleuk" te vinden. "Iets maken, resultaat zien van je werk, ik word er vooral heel blij van als ik een dag school heb gehad. En dat is alleen nog maar school." En dankzij het lassen krijgt Tim stukje bij beetje zijn zelfvertrouwen terug. "De tijd na mijn hersenbloeding was geen leuke periode, maar je zult mij niet horen klagen. Ik heb ontzettend veel geluk gehad en ik realiseer me dat ik een tweede kans heb gekregen. Zo zie ik het echt. Ik heb nu meer zin in het leven dan vijftien jaar geleden."

Wim Hartman (60) begon vijf jaar geleden als lasdocent bij Lastechniek Europa, waar hij lesgeeft in alle handvaardigheidsprocessen van niveau 1 tot en met 4: autogeen, BMBE, MIG/MAG en TIG.

Wim heeft een lange carrière bij Defensie achter de rug. Als 22-jarige beroepsmilitair volgde hij een opleiding in de metaalbewerking: draaien, frezen, plaatwerk en lassen. Het werken met metaal en lastechniek vormen de rode draad in zijn verdere loopbaan. Een gevarieerde loopbaan, waarin hij kennismaakte met verschillende werkvelden. Zo werkte hij op de munitieafdeling, in de revalidatietechniek, werd hij voor een half jaar uitgezonden naar Bosnië, om tot slot definitief in het onderwijs te belanden.

Een hoogtepunt in zijn carrière bij Defensie noemt Wim het opzetten van de onderwaterlasopleiding in Soesterberg. "Ik was hobbymatig al met duiken bezig, toen ik de vraag kreeg of ik duikers zou kunnen leren lassen. Eigenlijk is het niet zo spannend. Je moet het duiken gewoon zien als een manier om bij je werk te komen. Zoals Tim de reis vanuit Zweden maakt, duik ik 3 meter onder water om te kunnen lassen."

Nadat hij in 2012 met prepensioen ging en afscheid nam van het leger, kon de oud-militair direct aan de slag als lasdocent. In zijn vrije tijd is hij examinerator voor het NIL. En voorlopig wil hij niet anders. "Ik ben nog nooit met tegenzin naar mijn werk gegaan. Als het kan, ga ik door tot mijn tachtigste."

advertentie

Het NIL organiseert

• 3-daagse Workshops

ASME Sectie IX AWS D1.1 en D1.6

Voor meer informatie en inschrijven: www.nil.nl